

BRUKSHUNDEN

ORGAN FÖR AVEL OCH DRESSYR AV RASERNA:

AIREDALETERRIER, BOXER, COLLIE, DOBERMANN, RIESENSCHNAUZER, ROTTWEILER och SCHÄFER

Nr. 1

1942

AVELSSEKTIONER

Avelssektionernas uppgift är i första hand att övervaka avelsarbetet inom den ras sektionen omfattar. Kunna sektionerna utöva den kontroll över aveln, som i allmänhet erfordras? Är det icke så, att tikägaren i de flesta fall själv utser den partner, som han eller hon anser vara mest passande? Det är nog mera sällan som sektionsstyrelsen, vilken väl också får betraktas som avelsråd, blir tillfrågad. De tikägare, som hållit på med avel några år, anse sig givetvis själva kompetenta att utse täckhund. Då det är fråga om samvetsgranna uppfödare är detta nog ingen nackdel. Hur kompetent en person än är kan han icke efter anvisande av viss avelshund garantera förstklassig avkomma, men han kan förhindra, att hundar med uppenbara fel, i synnerhet sådana som nedärvas, ifrågakomma till avel. Såväl tiken som hunden måste ha en prima karaktär. Det är bättre om det skulle brista något i exteriören, därmed gör man icke rasen någon större skada. Mången tikägare är av den uppfattningen att en nervös tik bör ha valpar. »Hon blir lugnare då» är det allmänna talesättet. Har man tänkt på att avkomman också blir nervös? Om man nu skulle vinna på att tiken blir lugnare, vilket icke alltid är fallet, har man gjort rasen stor skada genom mindervärdig avkomma. Dessa uppfödare, lojala eller illojala, är det nog lönlöst för sektionen att söka påverka, de handla i alla fall efter eget gottfinnande.

Det är säkerligen inom den stora massan av nybörjare på uppfödningens område, som avelssektionen har sin största uppgift att fylla. Mången hundägare har den uppfattningen, att ett fel hos den ena avelskontrahenten kan elimineras genom att den andra parten har liknande fel, fast i motsatt riktning. Exempelvis att överbett och underbett hos respektive parter skulle ge korrekt tandställning, att till en tunn och spinkig typ skulle användas en grov och klumpig partner, att ideallängd skulle uppnås om den ena parten är för lång och den andra för kort. Detta är givetvis felaktigt, men tyvärr finns många för vilka det icke är självklart. De djur, som användas till avel, böra ha så små fel som möjligt. Kontrahenter med samma fel bör man undvika och äro felen nedärvbara gör man rasen en stor tjänst med att aldrig använda dylika djur till avel. Hur ansvarslost det än är att till avel använda hundar med större exteriörfel, är det ännu ansvarslösare att använda sådana djur, där det brister i karaktären. En nervös och karaktärssvag brukshund är en ynkedom, som nedsätter hela rasen.

Det dåliga rykte, som vår otvivelaktigt bästa brukshund hade för en del år tillbaka, hade den i första hand oansvariga uppfödare att tacka för. Skyddshundutbildningen fick en del av skulden, men det var nog en sanning med modifikation. En karaktärsfast brukshund blir icke farlig som välutbildad skydds-

av

AXEL HELLGREN

hund. Det är den karaktärssvaga skyddshunden, som lätt blir en fara för sin omgivning. Är han därtill ej nöjaktigt lydnadsdresserad blir han ett levande bevis på hur en skyddshund icke skall vara. Karaktärssvaga hundar bita i rädsla, i de flesta fall då offret vänder ryggen till. Fega hundar kunna aldrig bli bra skyddshundar. Mången tror, att en hund, som gärna vill använda tänderna, har förutsättning att bli en tip-top skyddshund. För skyddshunden är det lika viktigt att kunna låta bli att bita. Order om an-

Ett tiotal hemvärnare med hundar och pulkor framför Vallby Västergård under arbetet med iordningställandet av den gamla ödestugan.

Hemvärnshundar i Västerås

Föreningen Västeråskretsens Hemvärnshundar tycks av allt att döma arbeta för högtryck. All ledig tid, hittills över 600 arbetstimmar, ha medlemmarna offrat för att skapa ett eget hem. Västerås stads lantegendomsnämnd skänkte på sin tid en gammal öde stuga i Vallby, vilken medlemmarna hålla på att iordningställa på ett förstklassigt sätt. Det blir 2 samlingsrum och kök, elektriskt ljus samt uppe på vinden ett förrådsrum för pulkor och all annan material. Ett uthus har inretts till ett charmant stall för ett 25-tal hundar.

Polisman C. Mårtensson är hemvärnshundarnas högste utbildare. Ingenjör G. Calander, föreningens sekreterare, yttrar i en intervju i Västmanlands Folkblad:

— Vi ha hunnit ganska långt i vårt arbete med hundarna, säger ingenjör Calander. Övningar äga rum varje tisdag kl. 7 e. m. i Rid-skolan och på söndagarna under vintermånaderna kommer man att hålla till ute vid Vallby. Eljest har man en övningsplats vid flygflottiljens idrottsplats, där man innan man fick stugan vid Vallby höll till med sina övningar.

Föreningen förfogar över 16 armépulkor och 4 ambulanspulkor, vilka skänkts av Asea.

En del tävlingar ha hållits och man planerar att hålla en sådan inom den närmaste tiden. För att göra reklam för sig hyser man också planer på att göra en uppvisning inför allmänheten.

Ingen behöver vara rädd för att lämna ut sin hund till hundhemvärdet. Hunden får den bästa behand-

ling, framhåller ingenjör Calander, och det har visat sig att hunden trivs med detta arbete. Hunden får vistas ute i det fria mycket och vill gärna vara med om övningarna. De utmärkta dressörer som tjänstgöra i föreningen, främst polisman Mårtensson, utgöra också en borgen för att hundarna bli sakkunnigt och väl behandlade.

Önskemålet är närmast att kunna sätta upp en ny grupp hemvärnshundar. Det finns som sagt gott om lämpliga hundar i Västerås. Enligt uppgifter, som inhämtats hos hundskattemyndigheterna, finns ett 100-tal schäfrar, ett 10-tal vorsteh, cirka 10 riesenschnauzer, 25 boxer och 20 airedaleterrier som äro mer eller mindre användbara.

Schäfern är nog den bästa militära tjänstehunden, framhåller sakkunskapen. Chefen för den finska krigshundskolan, kapten Degerstedt, framhåller dessutom airedaleterriern, som visade sig ha de bästa nerverna i trumelden på Karelska näset under vinterkriget.

Hemvärnshunden dresse-ras främst för bevakning och patrulluppdrag. Hemvärdet torde ha största nyttan av hundar som dresse-rats för just dessa uppdrag. Skall ett område genomsökas i mörker är hundens hjälp ovärderlig och för vakthållning har hunden visat sig ha stor betydelse. Rapport-hunden utbildas också för hemvärnsändamål, likaså draghunden och sjukvårdshunden.

I dessa dagar få vi göra beredskap litet till mans. Även våra hundar få göra det, eftersom det visat sig, att de kunna vara till ovärderlig nytta.

Årsmöte i Karlskrona

Svenska Brukshundklubbens lokalavdelning i Karlskrona höll torsdagen d 8 januari årsmöte under ordförandeskap av hr Axel Berg. Styrelsen fick följande sammansättning: ordförande Statspolis Albin Johansson, v. Ordförande maskinist Ingvar Wiberg, kassör chaufför Gottfrid Eriksson, sekreterare hr Olle Nilsson, v. sekreterare och klubbmästare köpman Gösta Färnström. Suppleanter blevo poliskonstapel Harald Pettersson och chaufför Axel Berg, samt revisorer sjukvårdare Kurt Hansson och fru Iris Svensson med fru Färnström och chaufför Harry Gustafsson som suppleanter.

Som träningsledare utsågos hrr Albin Johansson, Gottfrid Eriksson, Olle Nilsson, Gösta Färnström, Axel Berg, Kurt Hansson och Harry Gustafsson samt som materialförvaltare hr Axel Berg.

Bland de punkter på dagordningen som tilldrog sig största uppmärksamheten var frågan om klubben genom propaganda, anordnande av dressyrkurser o. d. kunde stimulera intresset för hundsporten. Man beslöt att rikta en uppmaning till alla dem som äro ägare av hundar av brukshundsras att delta i klubbens arbete och därigenom vid behov kunna ställa sina hundar till arméhundväsendets förfogande. Efter mötet höll veterinär Tore Nedström ett mycket intressant och lärorikt föredrag om hundens sjukdomar.

Lördagen den 10 januari höll klubben en talrikt besökt julfest i Stadskällarens festvåning, där medlemmarna hälsades välkomna av statspolis Albin Johansson, varefter några angenäma timmar fördrevos under musik, sång, dans och annan trevnad. Bland annat visades en film upptagen från klubbens övningar och träning, där man konfronterades med en del kända karlskronahundar samt fick se hur en fin hund skall och icke skall uppträda. En lärorik film för även icke medlemmar av klubben.

Ny instruktörskurs

Arméhundväsendet kommer att i samarbete med klubben anordna en instruktörskurs för utbildning av biträdande tjänstehundsinstruktörer i Göteborg den 17—26 april. Kursen, som bland annat är avsedd för hemvärnsmän inom västra militärområdet, kommer även att vara öppen för ett begränsat antal klubbmedlemmar. Ansökan om deltagande bör göras snarast till klubbens expedition, Beridarebangatan 17, Stockholm. Smärre stipendier kunna påräknas.

Till salu.

Schäfervalpar

f. 15 mars 42 e Ramonas Jack 1891 JJ
u Laila.

FRU ZETTERSTRÖM, Skånegatan 10 C, n. b.
Stockholm. Telefon 43 76 81.

Schäfervalpar

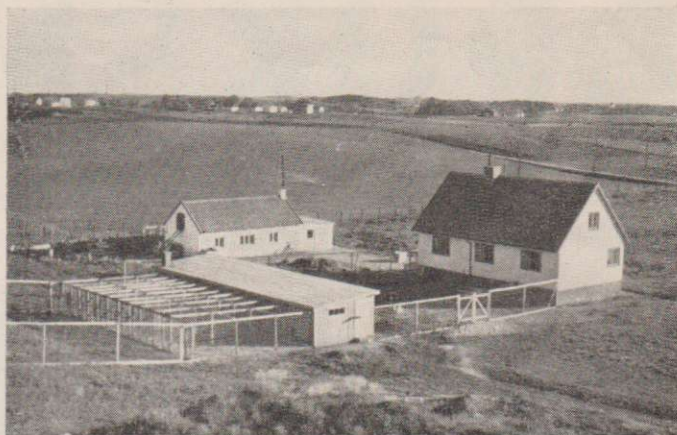
4 veckor gamla, e Ch Solåkers King 234 MM
u Jaine Excelsior 3059 PP, 1:a ökl SBK,
Sthlm 41. FRU MARQUARDT, Nya Stock-
holmsgatan 2, Södertälje. Telefon 328 97.

grepp sker vanligen endast på kommando, dessemellan är den karaktärsfaste skyddshunden en snäll och trevlig sällskapshund, som kan vara sin ägare till både nytta och nöje.

Alltså är det i första hand uppfödarens fel att en ras får dåligt rykte. Schäferen har blivit bättre, men ett givakt bör utropas till uppfödare av ett par andra brukshundraser. Man skall icke stirra sig blind på exteriördetaljer, karaktären är ännu viktigare.

Avelssektionernas uppgift skulle alltså vara, att inom en vidare krets bland hundägare sprida upplysning i de frågor, som beröra den ädla hundaveln. Man torde kunna utgå ifrån, att i Stockholm och Göteborg har konkurrensen bland uppfödare varit så pass stor, att aveln här hållits på en ganska hög nivå. Jag tänker nu närmast på den ras, som ligger mig närmast, men liknande förhållanden torde otvivelaktigt råda även inom andra brukshundraser. Det finns dock exempel på uppfödare, som, då de trott sig ha ett gott namn, slarvat med uppfödningen, låtit kvantiteten stiga på kvalitets bekostnad. Men detta bestraffar sig, kenneln går tillbaka, kunderna vända sig till andra uppfödare, som ha högre kvalité på sin vara. Genom att konkurrens finnes hålles standarden även inom detta område på ett högre plan.

Hur är det då i andra delar av landet? Med några få undantag för ett par av våra brukshundraser i södra Sverige är det ganska illa ställt. Våra lokalorganisationer ha här en viktig uppgift att fylla, givetvis i intimt samarbete med avelssektionerna. Dessa kunna icke i landsorten nå den enskilde uppfödaren, men det kunna lokalorganisationerna. Genom samarbete mellan dessa organisationer kan den enskilde tikägaren var som helst i landet få de upplysningar, som önskas, antingen det gäller val av täckhund eller att få konstaterat om tiken över huvud taget är värd att avla efter. Det ligger alltså i avelssektionernas intresse att lokalavdelningar bildas på de platser i landet, där vi förut icke äro representerade. Att standarden inom brukshundmaterialet hålles hög, bör ligga i varje medlems intresse. Lokalorganisationerna borde hålla inti-

''Kullebo Hundvård''

Nytt hundhotell

»Ring och vi hämta!»

Skåne har fått sitt första riktiga »hundhotell». Det är en högst välkommen och behövlig inrättning. »Kullebo Hundvård» är hotellets namn, och direktis är fröken Hillevi Sandell, energisk och intresserad medlem i Skåneavdelningen.

I skydd av höga kullar vid Lockarp, en mil från Malmö, ligga trenne byggnader, hotellet, direktorsvillan och, väl isolerat därifrån, sjukhuset. Hotellet har förnämligt värmeledningssystem i de ljusa enkel- och dubbelrummen, gästerna ha egen in- och utgång, som de kunna öppna själva. Dörren stänger sig själv! Till varje rum hör en egen promenadplats och utanför dessa ligger en stor gemensam rastgård. Bäddarna äro varma och hygieniska, betjäningen förstklassig. Tack vare särskilda licenser kan direktionen servera en utmärkt kost. Hotellets veterinär avlägger besök varannan dag och ser till, att intet fattas gästerna.

I det för sig själv liggande sjukhuset finnas såväl B. B. som kirurgisk klinik. I välisolerade rum se här många små dundungar första gången dagens ljus under veterinärens kontroll, och trötta mödrar få

vila ut i lugn och ro. Och utanför i eget stall går en vänlig get och agerar Mjölkdroppe och levererar närande mjölk till mödrar och barn.

Vi äro högeligen tacksamma att ha fått en plats, dit vi med förtroende kunna sända våra vänner, när vi själva resa bort eller när »Babs» eller »Dolly» skall ha valpar. Vi behöva för resten inte ens sända dem, Kullebo's specialbyggda vagn »hämtar och hemsänder».

Å. R.

Körde över hund — 1 mån. fängelse

Att en bilist dömes till 1 mån. fängelse för att ha kört över en hund torde höra till ovanligheterna. Detta inträffade dock vid senaste Heby-tinget. Bilisten hade kört över hunden och sedan fortsatt färden utan att ta någon notis om det inträffade. I målet var utrett, att bilisten sett hunden omedelbart före olyckstillfället. Av spår på vägen hade framgått, att hunden släpat med bilen c:a 30 m., och vittnen intygade att dess ömkliga tjut hörts på 100 m avstånd. För sin uppenbara nonchalans dömdes bilisten till 1 mån. fängelse samt att ersätta hundägaren med 200 kr. och betala rättegångskostnaderna.

mare kontakt med avelssektionerna än vad hittills varit fallet. På detta sätt skulle en viss kontroll kunna hållas på uppfödningen, och de uppfödare, som önska råd i avelsfrågor, skulle ha möjlighet att kunna erhålla sådana. Den grupp av uppfödare, som själva tro sig förstå allting bättre än alla andra, torde det vara lönlöst att bearbeta.

Det är inte alltid säkert, att den hund, som på utställningar fått de högsta utmärkelser, är lämplig för viss tik. Det finns många andra orsaker, till vilka man också måste taga hänsyn. Då tyskarna på sin tid för ett mycket högt pris till Amerika exporterade en förstklassig avelshund, användes en kullbroder

till denne med lika gott resultat, trots att den senare icke på långt när uppnått de höga pris och utmärkelser, som den förra var innehavare av.

Att avelssektionerna skulle vara samlande faktorer för hundägare av viss ras torde icke vara fallet. Det finns alltför många stridiga viljor, som draga åt olika håll, icke blott bland uppfödare och avelshundägare utan även bland de enskilda medlemmarna som arbeta och verka i den krets där de trivas bäst, oavsett vilken hundras de syssla med. Samlande faktor är dock till syvende och sist den stora riksomfattande organisationen Svenska Brukshundklubben.

Hundägareansvar

Var och en har sitt ansvar att bära. Man har ansvar för sina egna handlingar. Arbetsgivaren ansvarar för sin personal, familjefadern för sin familj, och — hundägaren för sin hund. Och att svara för sin hund är ingalunda det lättaste, ty hunden är svårare än mycket annat att ha under sin kontroll. Vad innebär då detta ansvar?

Principiellt ansvarar jag för all person- och egendomsskada, som förorsakas av eller genom min hund. Och jag bär ansvaret, inte bara om han biter Grosshandlare Svensson i byxbenet, vilket ju är en klar och påtaglig skada, utan även om min aldrig så lilla »jycke» behagar hoppa ut på gatan när t. ex. en cyklist passerar, och denne blir skrämmd, välter eller kör på någon annan, så är ansvaret för följderna mitt, trots att jag inte kan hjälpa, att cyklisten är rädd för hundar. Men så enkelt är det inte. Det hjälper inte att ren »olyckshändelse» förelegat. Hunden är min och så snart den medverkat till en skada får jag läsa i domstolsutslaget, att jag »på grund av uraktlåtenhet att taga nödig vård om hunden dömes till...» etc. Det har också visat sig att domstolarna allt mera skärpa kravet på hundägarnas skadeståndsplikt.

Mången säger: »Ja, se min hund är då så snäll och beskedlig så den skulle aldrig göra någon något för när.» Heliga enfald. En fullt pålitlig hund har aldrig fötts och kommer aldrig att födas. Hunden är dock ett djur. »Men jag har alltid min hund i koppel», säger en annan. »Synd om hunden», säger jag. Men, dessutom, om Ni så har hunden i en ankarkätting, och möter grannen, som har en katt där hemma, så händer det att hunden känner lukten och hugger grannen i handen. Så blir det att betala läkarkostnaderna och kanske flytta till en annan granne... Och fråga ett försäkringsbolag hur många skadade kaninpälsar, silverrävskragar etc. det haft nöjet ersätta under ett år. Legio. Och om jag är ute och jagar t. ex. med en stövare, har jag ju ingen som helst kontroll över hans påfund, och det är inte utan anledning som Svenska Fåravels-

föreningen i en hemställan till Lantbruksstyrelsen om skydd för fåraveln hemställt om utredning om obligatorisk ansvarighetsförsäkring för hund. I Danmark är t. ex. hundförsäkring obligatorisk.

Har Ni någonsin hört sägas att en schäfer skulle vara opålitlig? Ja, så, verkligen! Näja, det är ju åtskilligt förtal detta om vår bästa brukshund. Men dels finns det tyvärr så mycket oädel schäfer, som verkligen är opålitlig, dels är vakt- och skyddshundsdressyren fullkomligt livsfarlig om hunden kommer i en okunnig föräres hand eller lämnas utan tillsyn. Och den frommaste hund kan plötsligt få för sig att den skall »vakta» något. Om matte kopplar sin hund utanför en affär, händer det ibland att hunden vägrar att släppa in någon i affären och blir aggressiv mot varje kund som vill in.

När nu brukshundarna bli allt mer populära, och de faktiskt utgöra en mycket viktig del av vår beredskap, är det också högst nödvändigt, att »allmänheten» (läs »icke hundägare») ej får en skeptisk inställning mot våra hundar genom de skador de allt som oftast råka föranleda. Se därför noga till att alla skador bli ordentligt ersatta, betala pälsar och kaniner och läkarvård och byxben. Försök inte dra Er undan, det skadar både Er själv och vår rörelse. Har Ni en personlig ansvarighetsförsäkring så se till att hundrisken är inkluderad, så slipper Ni både egna kostnader

en klocka som tål...

— för män i stål

REVUE sport

Stötsäker
Vattensäker
Antimagnetisk

Endast hos urmakare

och obehag. Och — tag väl vara på Er hund, det är Er bästa vän och en tillgång för landet. Åke Rydell.

Rasbeskrivning för rottweiler

Någon av de närmaste dagarna ha vi att vänta ny rasbeskrivning för rottweiler. Brukshundklubben har yttrat sig över ett av Kennelklubbens nomenklaturkommitté utarbetat förslag, som nu snart torde fastställas av Kennelklubbens styrelse. Den nya standarden kommer icke att innebära några väsentliga ändringar i den hittills gällande.

Rottweilersektionen

avhåller klubbafton onsdagen den 15 april 1942 klockan 19,30 precis, å Restaurang Sture Jarl, Birger Jarlsgatan 9, 1 1/2 tr. (vid passagen). Supé bestående av sandwich, varmrätt, pilsner och kaffe serveras till ett pris av 5:— kr. inklusive servisavgift.

Program för aftonen:

Föredrag av Chefen för Arméns hundväsande, Major Einar Edström, betitlat »Hunden i försvarets tjänst».

Allmänbildningstävlan mellan rottweiler- och schäfersektionernas styrelser. Som mästare Knutsson fungerar direktör Oscar Björklund.

Sång av herr Birger Groth. Sång till gitarr av herr Willy Andersson. För dansmusiken svarar kapellmästare Gösta Lindberg.

Upplysningar lämnas och anmälan om deltagande i supén bör göras senast måndagen den 13 april efter kl. 18. Tel. 35 14 99.

STYRELSEN.

Medlemmar med vänner och bekanta välkomna.

Rapport från Skånefronten

De sistförflutna vintermånaderna ha för Skåneavdelningens vidkommande kännetecknats av ett idogt arbete och en glädjande utveckling. Medlemsantalet för 1942 har redan fördubblats mot i fjol. En tre månaders appellkurs avslutades med kurstävling den 15 februari, och ny vårkurs startades den 1 mars. Trots den arktiska temperaturen och de generösa snömassor, som gjort skåningen en smula desorienterad i lokaliteterna, ha hundägarna visat ett förvånande nit att infinna sig till domptören Lennart Bolmströms skickliga undervisning. Till yttermera visso har en kursdeltagare uppsatt ett hederspris till flitigaste deltagare i nu pågående kurs.

Det stora slaget för brukshundrörelsen i Skåne slogs i december, då majoren Einar Edström välvilligt trädde upp i våra talarstolar i Malmö, Hälsingborg och Kristianstad, och på sitt medryckande sätt orienterade allmänheten om tjänstehunden och visade egna filmer om arméhunden i arbete. Trots hög entré fylldes lokalerna till sista plats, och tack vare lämplig association med dagspressen torde ingen i december 1941 läskunnig skåning vara okunnig om, vad Svenska Brukshundklubben är för en inrättning.

För säkerhets skull återkom Major Edström i februari till Malmö och fyllde ännu en stor lokal med hundintresserade i regi av en poli-

tisk sammanslutning. Härvid visades även Armé-, Marin- och Flygfilmens två utomordentliga ljudfilmupptagningar av arméhundens arbete.

Samtidigt inleddes samarbete med Brandkåren, Frivilliga Brandkåren och Röda Korskåren. Major Edström fick åter låta sin värtalighet flöda, nu om sanitetshunden, inför nämnda organisationer, och en kommitté tillsattes med representanter från dessa. Brandchefen i Malmö, Ryttnästare Hægström, införskaffade ambulanspulkor, och övningar ha hållits på Öresundsisen med drag- och spårhundar samt röda kors-, ambulans- och brandmanskap, för räddningsarbeten på isen i såväl mörker som dimma.

Vid en uppvisning tillsammans med vinterbadarföreningen »Isbjörnarna» på Kanalen i Malmö inför c:a 3000 betalande åskådare, demonstrerades olika former av livräddning av »isbjörn» och Röda Kors, varvid även våra spår- och draghundar deltog. Till dess Brandkåren eventuellt skaffat egna

hundar, skola klubbens hundar växelvis hava »jour» för omedelbar utryckning.

Nya lokalavdelningar ha under vintern bildats i både Hälsingborg och Kristianstad, med resp. Polisman Axel Scharling och Fabrikör Olof Almér som ordförande. Appellkurser pågå som bäst i båda städerna, och intresset är livligt.

Ett par samkväm för medlemmarna ha hållits, ävensom en uppskattad julfest. Veterinär Göran Sten har hållit föredrag om hundens anatomi och om hundsjukdomar, och filmer, som välvilligt utlånats av Direktör Andreasson i Mölndal, ha visats. En till klubben skänkt boxervalp har utlottats bland medlemmarna.

Nu avvakta vi blott mildare monsuner för att, utan risk för bortfrysning av utstående ansiktsdelar, kunna flykta ut till den lilla men dock stuga med tillhörande marker, som vi disponerar ett par mil utanför Malmö. Där skola vi allvarligt be-
möda oss att frambringa hundar, som med framgång kunna upptaga kampen på brukstävling med landets övriga hundar. Och då hälsa vi landets alla brukshundklubbar hjärtligt välkomna till Skåne.

Åke Rydell.

Skåneavdelningens
tränare

Alla raser kunna dra
pulkor — Skånehundar
i arbete

Malmö äldsta trimningsinstitut är
HUNDCENTRALEN
Försäljare av KARO vitaminpreparat
Medicinska bad
DAVIDSHALLSGATAN 8 - TELEFON 19362

KENNEL AV LINDBY
RIESENSCHNAUZER
Valpar till salu.
KARL ROSENQVIST, MALMÖ
KRAGEHOLMSGATAN 16, TEL. 51218 e. kl. 18

Några synpunkter på brukshunden, dess avel och exteriörbedömning

Av P. SUNDQVIST

Begreppet brukshund får icke vara endast ett talesätt. Brukshundens ändamål är så allvarsbetonat — åtminstone i nuvarande tider — att benämningen *brukshund* icke får bli blott en lysande etikett utan verklig kvalitet bakom. Tyvärr är det nog så att många ägare till hundar av de s. k. brukshundraserna icke ha detta fullt klart för sig. Man har på grund av bristande intresse eller av andra skäl icke brytt sig om att försöka utbilda hunden eller också har man upphört därmed, sedan man nått målet att förbereda utställningschampionatet eller i bästa fall lyckats få hunden godkänd som brukshund av ena eller andra slaget. Det är visserligen gott och väl att hunden blivit godkänd skydds-, spår-, rapport- eller sjukvårdshund, men man får dock ej tro, att man därmed uppfyllt allan rättfärdighet. Detta är endast första steget och för varje verkligt intresserad brukshundsman bör det fortsatta arbetet med hunden och passerandet av graderna upp till toppen av hundens prestationsförmåga vara ett eftersträfvansvärt mål. Ju flera goda och välutbildade brukshundar (topphundar) desto bättre propaganda för saken och, vad viktigare är, desto större nytta för landet i bistra allvarstider. Detta gäller de hundar som på grund av goda fysiska och psykiska egenskaper kunna bli verkligt dugliga brukshundar.

Jag nämnde här ovan att man av vissa orsaker icke brytt sig om att utbilda sin hund. Men fränsett skälen härför kanske man ändock icke lyckas göra sin fyrbente vän till nyttohund. Och detta därför att han icke lämpat sig för utbildning, beroende på karaktärsfel eller andra psykiska defekter. Gudi klagat finns det många sådana individer av släktet canis. Det är sådana exemplar som springa omkring så att säga med »falsk ursprungsbeteckning». De varken äro eller kunna bli nyttohundar trots att de tillhöra en brukshundsras och kanske rentav ståta med en mycket förnämlig stamtavla. Anledningarna till detta förhållande kan naturligtvis ofta finna sin förklaring i felaktig vård eller fostran. Men i en hel del fall är nog orsaken att söka i avelsarbetet, så som det åtminstone hittills i stort sett bedrivits. Man går in för att i första hand få fram förstklassiga *exteriörhundar* med, låt vara omedvetet, bortseende av de krav man jämväl måste ställa även på de själsliga egenskaperna. Att vinna pris på utställningar synes alltså för hundägaren i gemen — och följdriktigt också för uppfödaren — spela en större roll än att ha en ur karaktärs- och nyttosynpunkt prima hund. Man stöder sig därvid på den gängse uppfattningen att en förstklassig exteriörhund alltid är en god hund och hänvisar till erövrade utmärkelser på utställningsbänken. Okritiskt användes tyvärr sedan i alltför många fall dessa hundar i aveln utan att man gjort sig ordentligt underrättad om vederböran-

des karaktärsegenskaper och resultatet blir därefter. Det man *skall* och *bör* ha fram, karaktärs goda, arbetsdugliga och framförallt modiga hundar, utgöra härvid oftast ett fåtal lyckliga undantagsfall. God brukshundsavel fordrar att sådana egenskaper hos hunden, som predestinera avkomman till goda brukshundar beaktas mer än vad som nu är fallet. Givetvis skall den renrasiga aveln inriktas på att vidmakthålla och i möjligaste mån förbättra och utmejsla den för rasen typiska exteriören, men detta får absolut ej ske på bekostnad av karaktärsegenskaperna, ty då är man inne på fel väg. Exteriör och inre egenskaper skola i all hundavel följas åt i god proportion, men då det gäller brukshundsavel bör man otvivelaktigt mer än vad hittills skett, ägna större intresse och uppmärksamhet åt de psykiska förutsättningarna än åt de exteriöra tyffinesserna. Annars lär vi nog aldrig få fram tillräckligt antal effektiva brukshundar. Bland de registrerade renrasiga hundarna här i landet är säkerligen f. n. en mycket stor procent goda exteriörhundar, men jag vågar betvivla att förhållandet är det samma ifråga om karaktären. Och detta är helt naturligt, ty uppfödaren har noggrant förstått att det ur ekonomisk synpunkt är den goda exteriören och erövrade *utställningspris*, som bli utslagsgivande för hans fortsatta framgång. Uppfödaren av brukshundar borde emellertid se saken så, att en god exteriör parad med framstående karaktärsegenskaper i längden ge ännu bättre valuta. Men att få fram sådana hundar är ingalunda gjort i en handvändning. Avelsproblemet, som i sig själv är mycket svårlöst, blir än mer komplicerat och trots att det i vårt land finnes en del goda hundar av båda kategorierna, tror jag ej att det är tillrådligt att utan vidare ge sig in på alltför optimistiska experiment härför. Det är nog säkrast att hålla sig till en av problemets detaljer. För brukshundens vidkommande skulle det grundläggande avelsarbetet därför, enligt mitt förmenande, huvudsakligen en tid framåt inriktas på karaktärsegenskaperna. Naturligtvis måste dock vederbörlig hänsyn tagas till den för brukshunden lämpliga anatomiska byggnaden, men man kunde i stället bortse från de mer eller mindre betydelsefulla typdetaljer, exteriört sett, åt vilka ofta ges alltför stor betydelse vid utställningar. Jag skall här göra en liten parentes. Vad betyder det ur brukshunds-synpunkt om en boxer exempelvis har »något svagt markerat stop», en schäfer »något för högt ansatta öron», en dobermann »sotiga tår» o. s. v., allt detaljer som emellertid på en utställning placeras ifrågavarande hund ett eller flera pinnhål lägre på prisskalan än konkurrenter, som sakna dessa småfel men kanske i högre eller mindre grad brister ifråga om karaktärsegenskaper? — Har man väl lyckats att få goda psykiska egenskaper någorlunda

konstanta, bör det icke bjuda så stora svårigheter att fullända även den goda exteriören med alla dess olika detaljer. De kynologiska sammanslutningarnas verksamhet har ju visat, att det går bra att med hjälp av samvetsgranna och sakförståndiga uppfödare på relativt kort tid komma tillrätta med exteriörförminingen.

Till detta kommer dock en annan sak, som tarvar beaktande. Och det är att den *goda brukshunden* på utställningar blir bättre belönad än vad som nu sker. Han bör jämföras med segrarhunden, och brukshundsklassen på utställningar får ej vara en utfyllnadsklass, som man icke fäster särskilt avseende vid. Och ytterligare: för att pristagare i denna klass skola känna sig fullt tillfredsställda fordras att även bruksprovdomarna känna sitt ansvar och ej släppa fram hundar till klassen, om vilkas lämplighet som brukshundar tvekan råder. Exteriördomaren har endast tävlingsdomarens utslag att falla tillbaka på, då det gäller brukshundsegenskaperna, och kan ju på den korta tid, som i regel står till hans förfogande, icke anställa några särskilda och absolut utslagsgivande karaktärsprov med hundarna. Han skall alltså helt kunna lita på bruksprovdomarnas domslut.

Jag har velat ge offentlighet åt dessa synpunkter i Brukshundens spalter mest för att väcka frågan. Det vore därför tacknämligt om Redaktionen för event. fortsatt diskussion i saken ville upplåta något utrymme i tidskriften, då det givetvis är av stort intresse för klubben och särskilt dess avelssektioner att få höra medlemmarnas åsikter i dessa för det fortsatta brukshundsarbetet så vitala frågor.

— Den du, vet nog inte vad klädransoneri vill säga.

Från Stockholms-
avdelningens jul-
fest på Gillet.

TÄVLINGSKALENDER VÅREN 1942

Stockholm (Helenelund):

Torsdagen den 14 maj (Kristi Himmelsfärdsdag). — Rapport- och sjukvårdshundar.

Fullmäktig: Civilingenjör B. Dahlin.

Tävlingsledare: Sekreterare S. Hydén.

Domarlag I: Kamrer P. Sundqvist, ordf., Köpman A. Hellgren och Furir A. Rosell.

Domarlag II: (för rapporthundar, om behövt): Tjänsteman A. Angmar, ordf., Kontorscheff Th. Berneck och Herr Gösta Olsson.

Anmälningstiden utgår söndagen den 10 maj. Samling vid Helenelund kl. 9. Startavgifter: de vanliga.

Söndagen den 17 maj. — Skydds- och spårhundar.

Fullmäktig: Direktör S. Rosengren.

Tävlingsledare: Herr E. F. Andersson. — Ingenjör G. Ekstedt (för spårhundar).

Domarlag I: Överkonstapel E. Stohm, ordf., Verkmästare E. Guldbrandson och Professorkan T. von Post.

Domarlag II (för spårhundar): Kommissarie O. Amundson, ordf., Fotograf U. Friberg och Fröken R. Ekstedt.

Anmälningstiden utgår torsdagen den 14 maj. Samling vid Helenelund kl. 9. Startavgifter: de vanliga.

Södertälje:

Söndagen den 19 april med samling i Södertälje kl. 9. (För samtliga grupper).

Fullmäktig: Professorkan T. von Post.

Tävlingsledare: Kamrer P. Sundqvist.

Domare: Tjänsteman A. Angmar, ordf., Verkmästare E. Guldbrandson och Ingenjör G. Ekstedt.

Anmälningstiden utgår torsdagen den 16 april. Startavgifter: de vanliga.

Uppsala:

Söndagen den 26 april. (För samtliga grupper).

Fullmäktig: Kommissarie O. Amundson.

Tävlingsledare: Furir A. Rosell.

Domare: Verkmästare E. Guldbrandson, ordf., Herr G. Olsson och Herr E. F. Andersson.

Anmälningstiden utgår torsdagen den 23 april. Startavgifter: de vanliga.

Nynäshamn:

Söndagen den 3 maj. (För samtliga grupper).

Fullmäktig: Kontorscheff Th. Berneck.

Tävlingsledare: Köpman A. Hellgren.

Domare: Överkonstapel E. Stohm, ordf., Sekreterare S. Hydén och Kamrer P. Sundqvist.

Anmälningstiden utgår torsdagen den 30 april. Startavgifter: de vanliga.

Samtliga anmälningar insändas till: Verkmästare E. Guldbrandson, Birkagatan 10, Stockholm. Telefon 30 66 06. Efteranmälningar emottagas ej.

*

Då de genom cirkulär meddelade gemensamma övningsdagarna på grund av den stränga och långvariga vintern icke kunnat genomföras, kommer Bruksprovskommittén att i god tid före höstens tävlingar återupptaga övningarna.

Nytt vallhundsprov.

Svenska Fåravelsföreningen och Svenska Brukshundklubben anordna onsdagen den 29. juli för andra gången ett vallhundsprov å Hamra gård. Ehuru anmälningstiden ännu ej på långt när utgått, har redan 7 bordercollies anmälts till provet.

Hatten av!

Skåneavdelningen redovisade härom dagen icke mindre än 121 medlemmar. Sannerligen en siffra som länder avdelningens energiska ledning till all heder efter den relativt korta verksamhetstiden. Heja! här och där över hela landet.

Utställningen i Skövde.

Under förutsättning av Svenska Kennelklubbens medgivande kommer Svenska Brukshundklubben att anordna utställning i Skövde i mitten eller under senare hälften av juni månad.

Klubbafton.

Även i år kommer Brukshundklubben att anordna sedvanlig vårfest som kommer att förläggas till Restaurang Gillets festvåning söndagen den 17 maj. Klubbmästarna ha utlovat teaterföreställning och diverse överraskningar.

SVENSKA BRUKSHUNDKLUBBEN

anordnar

UTSTÄLLNING FÖR DE 7 BRUKSHUNDRASERNA

i Göteborgs Slakthus söndagen den 26 april 1942.

Startavgifter 10: — kronor per klass samt 15: — kronor i uppfödare- och avelsklass. Anmälningstiden utgår den 15 april. Efteranmälningar mottagas ej. Medlemskap i Svenska Brukshundklubben eller Svenska Kennelklubben nödvändigt.

Prisdomare: Friherre Carl Leuhusen: airedaletterier, collie, rottweiler och schäfer; Ingenjör C. A. Carring: boxer och riesenschnauzer; Överkonstapel Einar Stohm: dobermannpinscher.

Rätt till ändringar i prisdomarlistan förbehålles. Möjligt är, att den tyske schäferspecialisten Wilhelm Wülfig kan komma till Sverige vid tidpunkten för utställningen, i vilket fall han kommer att döma schäfer. Vid stor anslutning av boxer kommer Överkonstapel Stohm att döma även riesenschnauzer.

Blanketter rekvireras från och anmälningar mottagas av Svenska Brukshundklubbens expedition, Beridarebansgatan 17, Stockholm, tel. 11 33 08. Blanketter kunna även erhållas genom klubbens sekreterare i Göteborg, Köpman Arne Wallin, Kjellbergsgatan 8, tel. 16 61 47.

Uppvisning av brukshundar kommer att äga rum i samband med utställningen.

175 personer deltog i Stockholmsavdelningens julfest på Gillet

Ett arbetsår i Uppsalaavdelningen

Uppsalaavdelningen kan se tillbaka på ett framgångsrikt arbetsår. Under vintersäsongen har träningarna försiggått i A. U. S. ridhus, där tillslutningen har varit mycket stor, och medlemsantalet ökats betydligt. På söndagarna har anordnats utflykter med pulka och skidor, och i samband därmed träningar ute i det fria och trots att vintern varit rätt ihärdig, slappnade ej intresset.

Den 11 maj 1941 ägde klubbens första stora tävling rum i de olika grenarna. Ett trettiotal hundar från Stockholm och Uppsala deltog i tävlingen.

Dessutom har en särskild grupp arbetat med sina hundar till en uppvisningstrupp under ledning av klubbens instruktör, sergeant Einar Wall. Det var för att stärka klubbens ekonomi och samtidigt göra en propaganda för hundsporten som uppvisningstruppen kom till stånd. Det dröjde ej länge förrän ryktena började cirkulera att även Uppsala hade bra hundar, och i augusti kom en förfrågan från Fyrishofs Cykelklubb, om Uppsalaavdelningen ville ställa sina hundar till förfogande som bevakningshundar vid d. s. k. »Slottsrandan» och i samband därmed ge en uppvisning. Det var me-

ningen att uppvisningen skulle uppdelas i appell- o. specialdressyr, men som publiken bara trängde på, blev ringen för liten för specialdressyr. Det var nog rekord i fråga om publik. Åskådarna uppgingo till omkring 8000 personer. Den 3 oktober var det åter uppvisning. Uppsalaavdelningen och Fyrishofs Cykelklubb samarbetade i ett arrangemang på Studenternas Idrottsplats, där det var bancykeltävlan och hunduppvisning. Uppvisningen leddes även denna gång av sergeant Einar Wall. Först var det appell, hopp, stegklättring och balansgång och sedan gavs en inblick i hur en skydds-, rapport- och sjukvårdshund arbetar. Det senare gjordes så illusoriskt som möjligt med en arrangerad stridsövning i samband med hemvärnet, och skyddshunden hade att försvara sin husse mot olika slags överfall. I tidningen fick klubben många lovord och man hoppades på snart återseende. Den 2 november 1941 hade avdelningen anordnat en klubbtävlan. Det var en ren »appellsak.» Så gott som samtliga av klubbens medlemmar ställde upp, och mycket goda resultat uppnåddes.

Den 23 november 1941 anordnade Uppsalaavdelningen en tävling i

samtliga klasser och ett 20-tal hundar från Stockholm och Uppsala ställde upp.

Vid årsmötet i oktober 1941 nyvaldes till styrelse:

Ordförande: Sergeant Einar Wall.
v. Ordförande: Herr Henning Gelin.
Sekreterare: Stenhuggeriödkare Arne Larson.

Kassör: Ing. Sven Rosén.

Övriga styrelseledamöter blevo: Köpman Gösta Sjulander, herr K. O. Eriksson samt herr A. Håkansson.

Och så till sist hoppas vi att det i framtiden skall gå lika bra som hittills, för ännu finns det många goda brukshundar i Uppsala, vars husse eller matte ännu ej anmält sig i Svenska Brukshundklubbens Uppsalaavdelning, och som vi vet kan även hunden göra sin plikt för fosterlandet.

A. Larson.

CYKLAR och RADIO Reparationer

A. HELLGRENS
CYKEL- och ELEKTR. AFFÄR
SKÅNEGATAN 87 • TEL. 41 27 92

Ekonomiska förutsättningar för uppfödning

Vad är det rätta priset för en hundvalp? Vad behöver jag betala i parningsavgift? Kan jag hoppas på att få någon ersättning, om jag åtar mig att föda upp en valpkull?

På dessa frågor har man för närvarande endast osäkra svar att ge, åtminstone vad brukshundraserna beträffar. Huvudanledningen härtill är givetvis att hundsport och hundavel betraktats såsom en hobby, på vilken man absolut ej fick göra sig några förtjänster utan att bli betraktad som en suspekt individ. Endast några få storuppfödare, som ägnade en betydande del av sin tid åt hundar och hundsport, kunde med skäl göra anspråk på en rimlig förtjänst av sitt arbete, men de fingo sällan eller aldrig något anseende och blevo av olika anledning endast i undantagsfall framgångsrika utställare.

Brukshundarna äro emellertid numera synnerligen värdefulla nyttohundar, som i betydelse väl kunna jämföras med jakthundarna. Det är därför ett rimligt krav, att god hunduppfödning skall löna sig, lika väl som uppfödning av förnämliga ridhästar eller alla slag av dragdjur. Brukshundklubbens styrelse har vid flera tillfällen framhållit, att uppfödarna är väl värda skälig ersättning och klubben har med stor tillfredsställelse noterat Svenska Kennelklubbens avsikt att införa penningpriser i uppfödarklass. Varje åtgärd, som förbättrar de skickliga uppfödarnas ställning, kommer att av Brukshundklubben accepteras, t. o. m. om därigenom tillfällighetsuppfödarna skulle bli något eftersatta. Sedan lång tid tillbaka har såväl Brukshundklubben som dess föregångare vid förfrågningar i första hand hänvisat hugade valpspekulanter till välrenommerade uppfödare och endast i andra hand anvisat andra valpinnehavare. Det har naturligtvis diskuterats, om detta förfaringssätt varit berättigat, men några menliga konsekvenser därav har ej spårats. Tvärtom upp-

Brukshundklubben igångsätter utredning

visa de tre raser, som vårdats av kunniga storuppfödare, nämligen airedaleterrier, boxer och schäfer, en kvalitativt avsevärt bättre utveckling än de övriga brukshundraserna.

Närmast för att förbereda effektiva åtgärder till de kunniga och oppoffrande uppfödarnas och avelshundägarnas fördel kommer Brukshundklubben att igångsätta en utredning om de ekonomiska förutsättningarna för hunduppfödning. Klubben kommer därvid att söka erhålla upplysning om de verkliga kostnaderna, oavsett uppfödarnas eget arbete, för att uppföda en normal valpkull under olika betingelser. Det blir då nödvändigt att söka erhålla uppgifter om parningsavgifter, veterinärkostnader, utfodringskostnader för tiken under dräktighets- och amningstiden, utfodringskostnader för valparna, transportkostnader, annonskostnader, ev. försäkringsavgifter, kostnader för arbetshjälp med valparnas skötsel, erhållna priser för valparna, utgående provisioner i anledning av valparnas försäljning, stamboksföringsavgifter m. m. Enda möjligheten att erhålla dessa upplysningar är givetvis att sända ett frågeformulär till en så stor krets uppfödare och avelshundägare som möjligt och därefter, sedan svar inkommit, statistiskt bearbeta dessa.

Utredningsarbetet bör ej påskyndas och materialet bör givetvis behandlas strängt konfidentiellt. Man har tänkt sig, att varje inkommet svar skall avskrivas å ny blankett, därvid namn och Ortsnamn skola ersättas med nummer och bokstäver, så att ingen utöver den första mottagaren, som är bunden av sekretess, erhåller upplysning om varifrån uppgifterna stamma. Materialet skall sedan bearbetas och framläggas i sammanställd form enligt vedertagna statistiska principer.

Resultatet av en dylik utredning bör kunna bli till mångsidig nytta, framför allt för uppfödarna. På grund av kännedomen om de faktiska utgifterna och de försäljningsresultat, som normalt kunna påräknas, bli de i tillfälle att lägga uppfödningen på sund ekonomisk basis. Priserna komma att stabiliseras åtminstone för hundar av genomsnitts- och god kvalitet, varigenom det stundom florerande systemet att slumpa bort valpar sannolikt torde försvinna. En verklig kännedom om genomsnittspriset torde medföra misstänksamhet mot sådana uppfödare, som dumpa marknaden och offerera billiga valpar. Redan nu är det lyckligtvis så att endast nybörjaren vågar köpa en alltför billig valp eller unghund.

Samtidigt med att kennelassociationerna växa sig starka, märker man en alltmer påtaglig tendens från allmänhetens sida att vända sig till klubbarnas expedition för att få råd och anvisningar vid val av hund. I den mån normalpriser kunna väntas bli vanligare och uppfödarna ännu mer än nu anmäla valpkullar till expeditionerna, torde denna tendens göra sig än mer märkbar, vilket uteslutande är till fördel för kennelarbetet. Samarbeta i inköps- och försäljningssyfte genomsyrar alltmer näringslivet, varför skulle ej den nu ej sällsynta fördärvbringande avundsjukan och småsintheten i hundaffärer kunna försvinna och i stället alla goda krafter förenas i arbetet för god och ansvarskännande men ändock lönnande hunduppfödning?

Kännedom om de faktiska ekonomiska förutsättningarna för hunduppfödning skulle i väsentlig grad underlätta kampen med de nu med rätta så illa ansedda hundaffärerna, i vilka utan all hänsyn till rationellt avelsarbete hundar försäljas till i alla fall för höga priser med hänsyn till de salubjudna djurens kvalitet.

De till arméns förfogande ställda hundarna äsättas som bekant ett visst värde för den händelse de skul-

Preliminärt förslag till standard för airedaleterrier

Inom Svenska Kennelklubben har efter samråd med oss ett förslag till standard för Airedaleterrier utarbetats. Förslaget är visserligen ej ännu definitivt antaget, men torde bli det en av de närmaste dagarna. Förslaget följer här nedan.

Helhetsintryck.

Airedalen skall vara en typisk terrier och ge intryck av spänst, kraft och elegans. Då hunden rör sig skola extremiteterna pendla i lodplanet.

Huvudet.

Huvudet skall vara väl avvägt i proportionerna. Nästryggen bör vara minst lika lång som och helst obetydligt längre än hjärnskalen. Denna skall vara lång och platt och avsmalna något mot ögonen. Avståndet mellan öronen får ej vara för brett. Panna och hjässa skola vara fria från rynkor. Pannavsatsen skall nätt och jämt framträda. Kinderna skola vara torra och föga framträdande. Nosen skall från sidan sedd vara nästan rektangulär med rak näsrygg. Dess bakre del skall vara obetydligt utmejslad framför ögonen. Käkarna skola vara kraftiga, starka och muskulösa. Tänderna skola vara starka och jämna. Överkäkens framtänder skola gripa tätt över underkakens. Läpparna skola vara torra och fasta. Näspegeln skall vara svart. Ögonen skola vara små och mörkt bruna. De få icke vara utstående. Öronen skola vara tämligen små och V-formade och bäras snett framåtvikta intill sidan av huvudet. Det nedvikta örats övre linje bör ligga över hjässsans nivå. Halsen skall vara lång, torr och muskulös och bäras med en lätt böjning av halsryggen.

Bålen.

Ryggen skall vara kort, stark och rak. Länden skall vara muskulös. Korset skall vara långt och muskulöst samt får ej slutta nämnvärt mot svansroten. Brösten skall vara väl välvat och djupt men får ej vara brett.

le förolyckas i tjänstgöringen. Trots att största möjliga objektivitet hittills iakttagits, har man ej kunnat undgå en känsla att hundarna — utan avseende å affektionsvärde, som ej ersättes — åsatts ett alltför lågt värde. Det är ej förmätet att förvänta att resultatet av här omnämnda utredning kommer att medföra en allmän revidering av värdena, sannolikt i förhöjande riktning.

Greve Björn von Rosen manar i Svenska Kennelklubbens tidskrift: »Tag vara på raskapitalet.» Han avser därmed sannolikt, att man i dagsläget skall radda de bästa stammarna över krisen. Inom Bruks-hundklubben kunna vi gå längre

Extremiteterna.

Skulderbladen skola vara långa och väl tillbakalagda. Frambenen skola verka fullkomligt raka och hava kraftig benstomme. Armbågarna få varken vara utåt- eller inåtvridna. Låret skall vara långt och kraftigt. Underbenet skall vara långt och muskulöst samt väl vinklat mot låret. Det får varken vara inåt- eller utåtvridet. Mellanfoten skall vara kort. Tassarna på såväl fram- som bakbenen skola vara riktade rakt fram, små, runda och kompakta med tjocka trampdynor. Tårna skola vara väl välvda och siutna.

Svansen.

Svansen skall vara högt ansatt och bäras i ungefär 90° mot ryggen men får icke vara nämnvärt krökt. Den skall vara kraftig och får ej vara för kort.

Hårremmen.

Hela hundens kropp skall vara hårbeklädd. Hårremmen skall bestå av täckhår och underull. Täckhåret skall vara hårt, tätt och styvt. Underullen skall vara kort, mjuk och tät. Hårremmen skall vara bruten och får vara lätt vågig, men absolut icke lockig.

Färgen.

Huvudet skall med undantag för mörkare teckningar på sidorna hava en varm, brun färg. Öronens färg skall likaledes vara brun men med en mörkare nyans än huvudets bruna färg. Frambenen skola även vara bruna upp till bogarna och bakbenen ett stycke upp på lären. Bålen skall i övrigt vara svart eller mörkt gråsprängd.

Storleken.

Hanhundens boghöjd bör vara c:a 60 cm, hellre över än under detta mått, och tikens c:a 58 cm. En hanhunds vikt bör uppgå till c:a 24 kg och tikens till något mindre. Dock är en vikt på ett eller annat kilo över denna att föredraga framför en vikt under 23 kg.

och påyrka en kraftig ökning av nyttohundarnas antal. Bruks-hundarna utgöra en stor nationalekonomisk tillgång. Om vi uppskatta deras antal till cirka 2 500 stycken, torde det ej vara förmätet att anse dem representera 2 500 000 kronor. Utredningen kommer att visa om uppskattningen är riktig. Lägges avelsarbetet och uppfödningen på rätt bog, torde värdet säkerligen inom en tioårsperiod stiga med en miljon kronor, även om ej hundarnas antal ökar.

Kom ihåg: Uppfödaren har ansvar för en del av vår nationalförmogenhet. Ansvar förpliktar.

Sven Hydén.

SVENSKA BRUKSHUNDKLUBBEN

Exp.: Beridarebangatan 17, Stockholm

Officiellt organ:

»BRUKSHUNDEN»

STYRELSE:

Ordf.: Dir. SVEN ROSENGREN

V. ordf.: Civilingenjör BIRGER DAHLIN

V. ordf.: Dir. H. ANDREASSON

Sekr.: Sekr. SVEN HYDÉN

Askrikegatan 7. Tel. 60 06 98

V. sekr.: Köpman AXEL HELLGREN

Skånegatan 87. Tel. 41 27 92

Kassör: Verkm. ERNST GULDBRANDSON

Birkagatan 10. Tel. 30 66 06

Direktör OSCAR BJORKLUND

Kontorschef TH. BERNEK

Telegr. tjänstem. HJ. JARNANDER

F. d. överkonst. ARVID JOHANSSON

Överkonst. EINAR STOHM

Direktör FOLKE E. LINDAHL

Militär ledamot

Chefen för arméhundväsendet

Postgironr. 15 82 83

Diplom för godkända brukshundar samt registrering i Brukshundregister

Sedan styrelsen beslutat att efter ansökan utfärda diplom för och i särskilt register införa godkända brukshundar inom de olika grupperna skydds-, spår-, rapport- och sjukvårdshundar, kunna sådana diplom nu rekvireras.

Diplomen, som kosta Kr. 3:—, avse hundar, som vid officiell tävling blivit godkända i nybörjarklass från och med den första tävlingen, som anordnades efter tillkomsten av den nya prövningsordningen: alltså från dåvarande F. S. S. S. H:s tävling vid Norrtorp i september 1938. — Hundar som därefter godkänts vid erkända tävlingar arrangerade av Svenska Skyddshundklubben, Göteborg, Svenska Schäferhundklubben och dess lokalavdelningar, Svenska Rottweilerklubben och S. K. K:s särskilda utskott för boxer äro jämväl berättigade erhålla diplom.

Rekvision av diplom insändes till Svenska Brukshundklubbens expedition, Beridarebangatan 17, Stockholm och skall åtföljas av uppgift om hundens fullständiga namn med stamboksnummer, ägarens namn och adress (tydligt utskrivet), tävlingsgrupp (skydds-, spår-, rapport- eller sjukvårdshund) samt tid och plats för tävlingen, vid vilken hunden godkändes i nybörjarklass jämte uppnådd poängsumma.

Avgiften insattes lämpligast på postgirokonton 158283 men kan också uttagas mot postförskott

KULLEBO HUNDVÅRD

Bästa inackordering för Eder hund.
Även för löpska tikar och tikar för valpning.
Nybyggnader med stora löp- o. rastgårdar.
Ständig veterinärtillsyn.

TEL. MALMÖ 48144

ADRESS: KULLEBO, LOCKARP.

Ni får själv bära "hundhuvudet"

för de skador Eder hund och Edra familjemedlemmar kan förorsaka.

Befria Eder från dylikt ekonomiskt obehag genom

en **ANSVARIGHETSFÖRSÄKRING** i
Försäkringsaktiebolaget HEIMDALL

Å. RYDELL, Södergatan 26 B, Malmö.
Tel. 788 78, 282 78, 222 40.

Dobermannpinschern

Prince Rudy von Lankershim

SKKS 1541 MM,

Svenska Kennelklubbens avelshund, står till avelstjänst.
Närmare meddelas av ägaren
Skräddarmästare Gunnar Svensson, Nacka. Tel. Nacka 301.

Svenska Kennelklubbens avelshund,

Schäfern **Champion Tor av Fenrisulven**

SKKS 770 HH

står till avelstjänst. Närmare upplysningar hos ägaren
Herr Erik Forsemann, Lästmakaregatan 10, Stockholm.
Tel. 21 45 99.

Dobermannpinschern

Champion Lill-Jack SKKS 1276 PP,

Svenska Kennelklubbens avelshund, står till avelstjänst.
Närmare meddelas av ägaren

Herr Oskar Adolfsson, Karlbergsvägen 54, Stockholm.
Tel. 33 96 18.

Schäferhunden

Ramonas Jack 1891 JJ

står till avelstjänst för lämpliga tikar.

Närmare meddelas av ägaren

Herr Ragnar Jansson, Skånegatan 71, 5 tr., Stockholm.

Importerade Rottweilerhunden

Tell von der Hackerbrücke SKKS 2766 PP
står till avelstjänst. Tell har vid 19 månaders ålder erö-
rat 2 certifikat. Han besitter å såväl fädernet som moder-
net lämpliga blodslinjer.

Närmare upplysningar hos ägaren
Sekreterare Sven Hydén, Askrikegatan 7, Stockholm.
Tel. 60 06 98.

SPORTPRISER

JUVELERARE HARALD NILSSON

FORENINGSGATAN 11 - S. FÖRSTADSGATAN 70

TEL. 203 21 MALMÖ TEL. 203 31

Leverantör till bl. a. S. B. K. Lokalförbundet i Skåne.

Rottweilern **Ch Vogt vom Köhlerwald** SKKS 1144 NN
står till avelstjänst endast för lämpliga tikar; lämnar en
verkligt prima avkomma.

Rottweilern **Ch. Ols Carr** SKKS 407 NN

står även till avelstjänst för lämpliga tikar.

Närmare upplysningar hos ägaren

Direktör Wilhelm Rönström j:or, Vikavägen 8, Ålsten.
Tel. 25 11 75 eller 67 04 60.

Prima schäfervalpar

kunna påtingas till våren.

Köpman Hilding Braconnier

Beleshögsv. 9 • Malmö • Tel. 507 80.

Rottweilerhunden

Ols Buster SKKS 735 PP

e Ch Vogt vom Köhlerwald SKKS 1144 NN u Matts Kickan
SKKS 2057 LL står till avelstjänst.

Gösta Olsson, Ängby. Tel. 37 17 13.

Se annons om

Göteborgsutställningen

å sid. 7.

**Ni, som är ägare
av en brukshund,**

bör ingå i

Svenska Brukshundklubben

*

**Tävlingssäsongen
står för dörren!**

Har Ni köpt boken om
PRÖVNINGSORDNINGARNA?

Rekvireras från klubbens expedition. Pris 3:25 kr.

*

Var solidarisk!

Anmäl hunden till

Arméhundväsendet!